

शङ्कयुक्ता । यथा,—

“शङ्कनी चापिनी नामभुशुकीपरिघायुधा ॥”

इति देवीमाहात्म्यम् ॥

उपदेवताविशेषः । शङ्कनीवासशब्दापेक्ष-
नात् ॥

शङ्कनीफलः, पुं, (शङ्कन्याः फलमिव फलं यस्य ।)
शरीरवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥

शङ्कनीवासः, पुं, (शङ्कन्या वाच आश्रय-
स्थानम् ।) शाखोटवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

शङ्की, [न्] पुं, (शङ्कोऽस्याङ्गीति । शङ्क + ङिः ।)
विष्णुः । समुद्रः । इति मेदिनी । शङ्किकः ।

शङ्कविश्लिष्टे, त्रि । इति शब्दरत्नावली । (यथा,
हरिवंशे भविष्यपर्वणि । ८ । १२ ।

“शङ्कितं चक्रिष्यं विष्णुं खड्गिनं गदिनं
विष्णुम् ॥”

शङ्कनिधिविश्लिष्टे च त्रि । यथा, मार्कण्डेये । ६८
७५ ।

“खपोषणपरः शङ्की नरो भवति सर्वदा ॥”

शृच, इ ड गत्याम् । इति कविकल्पद्रुमः । (भा०-
आत्म०-सक०-सेट् ।) ड, शृचते । इति दुर्गा-
दासः ॥

शृच, ड वाचि । इति कविकल्पद्रुमः । (भा०-
आत्म०-सक०-सेट् ।) ड, शृचते । इति दुर्गा-
दासः ॥

शृचिः, स्त्री, (शृच वाचि + “सर्वधातुस्य इन् ।”
उवा० ४ । ११७ । इति इन् ।) इन्द्रपत्नी ।

इन्द्रमरटीकायां भरतः ॥

शृची, स्त्री, (शृचि + क्तकारादिति डीच् ।)
इन्द्रपत्नी । तत्पर्यायः । पुलोमया २ इन्द्रायी ३ ।

इन्द्रमरः । शृचिः ४ सची ५ सचिः ६ । इति
भरतः । पूतकृतायी ७ पौलोमी ८ । इति जटा-
घरः । माहेन्नी ६ जयवाहिनी १० ऐन्नी ११

श्रतावरी १२ । इति शब्दरत्नावली । (यथा,
रघुः । ३ । २३ ।

“उमावृषाङ्गौ शरत्कन्या यथा
यथा जयजन्मिन शृचीपुरन्दरौ ।

तथा वृषः सा च सुतेन मातङ्गी
ननन्दतुल्यवृषेण तल्लमी ॥”

श्रतन्त्री । स्त्रीकरान्तरम् । तसु विष्टकर-
मिति केषित् । इति मेदिनी । (कर्मे । इति
इति निघण्टुः । १२ । ११ । यथा, ऋग्वेदे । ८ । ३१ । ५ ।

“न किरस्य शचीनां निवन्ता सुहृतानाम् ॥”

प्रज्ञा । इति निघण्टुः । ३ । ६ । वाक् । इति च
निघण्टुः । १ । ११ ।)

शचीपतिः, पुं, (शच्याः पतिः ।) इन्द्रः । इन्द्रमरः ।
(यथा, मार्कण्डेये । १५ । ७० ।

“यदि जानाचि धर्मे त्वं त्वं वा शक्र शचीपते ।
मम यावत् प्रमात्स्य शुभं तद्भक्तमर्हते ॥”

कर्मेपासके, त्रि । यथा ऋग्वेदे । ७ । ६७ । ५ ।

“शक्तं शचीपती शचीभिः ॥”

“हे शचीपती शचीति कर्मेनाम कर्मेणां
प्राचक्षी ॥” इति वज्राख्ये शावकः ।)

शठ, चादे । शीर्षो । गतौ । ऋषि । इति कवि-
कल्पद्रुमः । (भा०-पर०-अक०-गतौ सक०-
सेट् ।) चादोऽवसादः । शीर्षिर्भेदः । शठति
लोकः अवसोदति । विश्रयाति । गच्छति ।

रुजति वा इत्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥

शठ, क ड ज्ञाघे । इति कविकल्पद्रुमः । (चुरा०-
आत्म०-सक०-सेट् ।) क ड, श्राठयते । इति
दुर्गादासः ॥

शठः, त्रि, अन्धः । शठघातोरुत्प्रत्ययेन निष्पन्न-
मेतत् । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

शठा, स्त्री, (शठ + अच् । टाप् ।) शटा । जटा ।
इन्द्रमरटीका ।

शठिः, स्त्री, (शठ + इन् ।) शठी । इति शब्द-
रत्नावली ॥

शठी, स्त्री, (शठि + वा डीच् ।) खनामखातौ-
घधिः । १ न आदा इति भाषा । कचूर इति
हिन्दी भाषा । तत्पर्यायः । गन्धन्त्री २

वङ्गयन्त्रिका ३ कचूरः ४ पलाशः ५ । इन्द्र-
मरः ६ शठी ७ शठी ८ गन्धशठी ९ कचूरः ६

कचूरः १० । इति भरतादयः । सुगन्धा ११
शठिः १२ शठिः १३ गन्धन्त्री १४ गन्धोक्तिः १५

गन्धन्त्रिकः १६ । इति शब्दरत्नावली ॥ गन्ध-
शठा १७ शठः १८ गन्धन्त्रिकम् १९ । इति
जटाघरः ॥ शीघ्रतन्त्रिकम् २० कच्छोरम् २१

हिमजा २२ । इति रत्नमाला ॥ हेमी २३
वङ्गयन्त्रिः २४ सुगन्धा २५ गन्धाणी २६

पलाशा २७ हिमा २८ । इति प्रज्ञान्तरम् ॥
वङ्गयन्त्र्या २९ आम्बनिशा ३० सुगन्धन्त्र्या ३१

गन्धाणी ३२ शठीका ३३ पलाशिका ३४
सुगन्धा ३५ शठी ३६ दूर्वा ३७ गन्धा ३८

पृथुपलाशिका ३९ शीघ्रा ४० हिमोज्जवा ४१
गन्धवधुः ४२ । अस्या गुणाः । तिक्तत्वम् ।

अन्धरत्नत्वम् । जलुत्वम् । उष्णत्वम् । रवि-
कारित्वम् । प्वरकपासककुम्भरोधोरत्नामथ-

भ्रंसकारित्वम् । हृद्यत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
अग्नि च । अथ गन्धपलाशी सुगन्धत्रयं काष्ठीरे
प्रविष्टम् ॥

“शठी पलाशी वङ्गयन्त्र्या सुगन्धा गन्ध-
न्त्रिका ।

गन्धारिका गन्धवधुर्वधुः पृथुपलाशिका ।
भवेन्नमपलाशी तु कथाया व्याहिनी जलुः ।

तिक्ता तीक्ष्णा च कटुकाशुष्णास्त्रमलनाग्निनी ।
शोषकासत्रयन्वाश्रुणाभानप्रहापहा ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

शठुकं, स्त्री, इतजलमिश्रितशालिपूर्यम् । मयदार
शठा इति भाषा । यथा,

“शालिपूर्यं इतं सोयं मिश्रितं शठुकं वदेत् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

शठ, वधुशोषकैतवे । इति कविकल्पद्रुमः । (भा०-
पर०-सक०-सेट् ।) स्त्रीशो डुःखावुभवः ।

कैतवं मिश्रचयनम् । शठति खलः धातुं
वचयतीत्यर्थः । इति दुर्गादासः ॥

शठ, क आलस्ये । गत्वसंस्कृतसंस्कृते । इति कवि-
कल्पद्रुमः । (चुरा०-पर०-अक०-सेट् ।) क,
श्राठयति वृद्धः क्रियासु मन्दः स्थादित्यर्थः ।

इति दुर्गादासः ॥

शठ, क ड ज्ञाघे । इति कविकल्पद्रुमः । (चुरा०-
आत्म०-अक०-सेट् ।) क ड, श्राठयति । इति
दुर्गादासः ॥

शठ, त् क दुर्ज्ञाचि । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(अद्गन्चुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) शठयति
नीचः कुलितं वदतीत्यर्थः । रमानाथस्तु

सन्ध्याभाषणे इति मत्वा शठयति सन्ध्यावदती-
त्यर्थ इत्याह । सन्ध्याभाषणे इति जौमराः ।

समगभाषे इत्येके । इति दुर्गादासः ॥

शठं, स्त्री, (शठ + अच् ।) तगरम् । कुङ्कुमम् ।
लोहम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

शठः, पुं, मध्यस्थपुरुषः । धूर्तः । (यथा, मनुः ।
४ । ३० ।

“पाषण्डिनो विकर्मस्थान् वैज्ञानव्रतितान्
श्रान् ॥

हेतुकान् वकत्रतीच वाञ्छानिष्ठापि नाचैवेत् ॥”

धुक्चूरः । इति मेदिनी । शठस्य लक्षणम् ।
यथा,—

“प्रियं वक्ति पुरोऽन्वच विप्रियं कुरुते भ्रष्टम् ।
यत्तापराधचेष्टश्च शठोऽयं कथितो युधेः ॥”

इति विष्णुपुराणे । ३१ । ८२ । शोकटीका ॥
चतुर्विधपञ्चमर्गतपतिविशेषः । तस्य लक्षणम् ।

कामिनीविषयकपटपटः । यथा,—
“मौक्तौ दाम विधाय भासफलके व्याजिन्ध्र
पचावली

केयूरं मुजयोर्निधाय कुचयोर्निन्धस्य सुक्ता-
लजम् ।

पिन्धायं ससुप्राण्येयन् नमदशः काचौनिधेश-
च्छला-

ज्ञीवीयन्निमपाकरोति नदुगा हस्तेन वाम-
भुवः ॥”

इति रसमञ्जरी ॥

(इच्छिवंशोविशेषः । यथा, हरिवंशे । भविष्य-
पर्वणि । २ । ३ ।

“बलभद्रं शिनेः पुत्रं हार्दिकं शठवारणी ॥”

शठता, स्त्री, (शठ + तल् ।) शठस्य भावः ।
तत्पर्यायः । भाषा २ श्राक्यम् ३ कुलतिः ४

निलतिः ५ । इति शैमन्नः । अन्धश्च ।
“अच्छियां कपटी याच उपदिहन् एव च ।
जुटं कर्त्तुं ह्यं ह्य मिथकैरवकैतवम् ॥

अथ श्राक्यश्च शठता कुलतिर्निलतिश्च वा ।
हिंसापथे चतुष्कं स्यात् श्राक्यपर्याय इतिरः ॥

पूर्वः कपटपर्यायः प्रथे वचनमात्रके ।
उभयोरेकपर्याय इति केषित् प्रचलते ॥”

इति शब्दरत्नावली ॥

शठान्ता, स्त्री, अन्धता । इति राजनिर्घण्टः ॥
शठ, इ ड संचरची । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(भा०-आत्म०-सक०-सेट् ।) ताज्यादिः । इ,